

[Ellinger.]

Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Størrelsen af de pekuniære Fordele for Teatret, thi Udgifterne er jo saa nogenlunde sikre, men hvad Indtægterne angaar, ja, da kan man naturligvis opstille et Budget, imod hvilket man vel ikke kan indvende, at det ikke er tilstrækkelig forsigtigt, men til syvende og sidst beror Teatrets Indtægter paa, hvad Teatret præsterer, og dér kommer naturligvis i Betragtning Kvaliteten af Fremstillerne, Kvaliteten af, hvad der opføres, og saa af Ledelsen. Jeg mener nu ikke, det er berettiget, samtidig med at man gennemfører et Forslag som dette, saa ogsaa at ville have Spørgsmaalet om Ledelsen klart gennem en Lov. Lovgivning om Ledelsen er efter min Mening en temmelig overflødig Ting, thi man kan saamænd sætte det op paa den ene Maade, som ser godt ud, og paa den anden Maade, som ogsaa ser godt ud; men det, det i Virkeligheden kommer an paa, er Personligheden, som staar i Spidsen for Teatret, den Myndighed, han er i Besiddelse af, den Interesse, han har saavel for Kunsten som for Økonomien, og den Evne, han har til at vælge sine Medarbejdere indenfor, eventuelt ogsaa raadgivende Medarbejdere udenfor Teatret. Det er derpaa, det hele beror, og slet ikke paa, om man sætter et eller andet Ledelsessystem op i en Lov.

Jeg skal endnu blot bemærke, at den Teaterbygning, som nu altsaa efter denne Plan skulde opføres, som bekendt har vakt megen Uvillie. Jeg har nok set, at ogsaa en Forskønnelsesforening indlader sig paa at sige, at det vil blive en Pryd for Byen, men det tror jeg nu ikke, der er noget Menneske, der vil paastaa. Man har nok set tilsvarende Overbygninger over Gaden i andre Byer, f. Eks. i München, men dér staar de fra gammel Tid, og noget saadant, som her er Tale om at opføre, vilde man dog vist neppe, i alt Fald ikke uden de mest tvingende Grunde, gaa til at opføre nu om Dage. Men med Hensyn til Ejere og Lejere i nærliggende Huse kan det ikke nægtes, at for dem, der bor bagved, maa det være ubehageligt at faa rejst en saadan Kasse, der jo tager Udsigten bort fra dem, ikke alene over til Teaterbygningen — det kunde endda gaa —, men for manges Vedkommende ogsaa det frie Syn ned imod Kongens Nytorv; det bliver fuldstændig lukket, i alt Fald undtagen for dem, der bor i Stueetagen. At man dér føler sig brøsthølden, er dog ikke at undres over.

Jeg maa maaske i Anledning af, at en af de højtærede Ministre — jeg husker

ikke, om det var Undervisningsministeren — med Hensyn til Teatrets Opvarmning sagde, at Kedelsystemet maatte fornyes, spørge, om man ikke vil se at faa Varmen til Teatret enten fra Slotsholmen eller fra Gothersgades Elektricitetsværk. Der er paa Vejen her fra Slotsholmen til det kongelige Teater andre store Bygninger, Bankbygninger o. s. v., som det vel saa vilde være naturligt ogsaa af økonomiske Hensyn at forsyne med Varme ad denne Vej. Det er jo noget, man er kommet ind paa saaledes at bruge Central-Varme, ligesom man bruger Central-Elektricitet.

Af Hensyn til alt det ideelle, der opnaas saavel for Statsradiofonien som for Teatret, undertrykker jeg altsaa mine arkitektoniske Betæneligheder og gaar med til dette Forslag, hvis det ikke lykkes under Landstingets Udvalgsbehandling at komme overens om en Løsning, der i arkitektonisk Henseende er mere tilfredsstillende ogsaa for Ministeren for offentlige Arbejder og i økonomisk Henseende er overkommelig. Ministeren har jo nok sagt, at han ikke mente at kunne gaa med til et større Beløb til en Bygning for Statsradiofonien, men jeg er enig med det ærede Medlem, som nylig talte, i, at det vistnok maa siges at være for en ganske lav Betaling, Statsradiofonien her indretter sig, og hvis Statsradiofonien kunde faa bedre Lokaler endnu, og maaske mere præsentable Lokaler, kunde man vel nok gaa til Anvendelsen af et lidt større Beløb.

Til Slut vil jeg udtale et indtrængende Ønske. Naar der nu skal — og det skal der jo — indrettes en Bygning, som indeholder et Teater, tegnet af en Arkitekt, der ikke mig bekendt tidligere har indrettet et Teater, er det af den største Betydning, at der, inden man skrider til Udførelsen, bliver taget tilstrækkeligt Hensyn til de Mennesker, som skal arbejde i dette Teater. Jeg mener dermed, at der er saa mange Enkeltheder ved Teatrets Indre, som en fremmed ikke kan bedømme, som kun de, der lever og aander til daglig indenfor Teatrets Mure, har tilstrækkeligt Kendskab til og Herredømme over. Jeg vil da tillade mig at udtale Ønsket om, at man vil tage teaterkyndige Folk med paa Raad ved Udarbejdelsen af Enkelthederne indenfor dette Teater. Jeg vil saaledes henstille, at Foreningen „Det kongelige Teaters Venner“ faar Lejlighed til at udpege en saadan teaterkyndig Person, og at Foreningen af det kongelige Teaters Skuespillere og Skuespillerinder faar Lejlighed til at udpege en anden Person, raadgivende selvfølgelig for dem, der skal udarbejde og godkende Projektet — de kan